

§ 17 Yttrande över Projektrapport nr 6/2016 "Tryggt boende inom äldreomsorgen"

- remiss från Revisionskontoret

Dnr 1.5.1.-719/2016

Stadsdelsnämndens beslut

Rapporten besvaras med förvaltningens tjänsteutlåtande.

Maria Karlman Noleryd (L) lämnade ett särskilt uttalande.

Ärendet

Stadsdelsförvaltningen hade redovisat ärendet i ett tjänsteutlåtande daterat den 12 december 2016.

Revisionskontoret, revisorsgrupp 1, har lämnat en rapport om "tryggt boende inom äldreomsorgen" för yttrande. Rapportens syfte är att bedöma om stadsdelsnämnderna arbetar för att äldre som inte beviljas bistånd till boende får annat stöd så att behovet av tryggare boende säkras i enlighet med budget för 2016.

Granskningen visar att stadsdelsnämnderna säkerställer att behov av tryggt boende hos stadens äldre tillgodoses genom alternativa insatser. Rapporten betonar vikten av att individuppföljningar sker i samtliga ärenden och dokumenteras.

Stadens riktlinjer ger ett vägledande stöd för bedömning vid handläggning av boendeinsatser. Mot bakgrund av att stadsdelsnämnderna upplever att det finns otydligheter kring kriterierna uppmanar revisionen äldrenämnden att se över och utveckla riktlinjerna.

Rapporten uppger att Norrmalm är en av två stadsdelsnämnder som tagit fram en rutin gällande det fortsatta förfarandet vid ett avslag.

Förslag till beslut

Ordföranden Marianne Berg Ekblom (V) föreslog att stadsdelsnämnden skulle besluta i enlighet med stadsdelsförvaltningens förslag.

Särskilt uttalande

Maria Karlman Noleryd (L) lämnade följande särskilda uttalande;

Revisorerna har granskat en angelägen fråga, nämligen hur stadsdelsnämnderna tillgodoser behovet av tryggt boende hos äldre.

Revisorernas sammanfattande bedömning är att stadsdelsnämnderna arbetar för att äldre som inte beviljas bistånd till boende får annat stöd så att behovet av tryggare boende säkras. Det finns anledning att ifrågasätta denna uppfattning. Om boendelösningarna verkligen vore trygga skulle färre äldre överklaga och vi skulle behöva läsa färre berättelser i tidningarna om mycket gamla personer som känner sig otrygga men som inte får plats på särskilt boende.

Det skulle inte heller finnas de skillnader som revisorerna visar i trygghet mellan äldre som bor i särskilt boende och de som bor med hemtjänst i ordinärt boende. I alla utom en stadsdel känner sig äldre på särskilt boende tryggare än de i ordinärt boende. I fem stadsdelar är skillnaden minst tio procentenheter. Det visar på de trygghetsskapande effekter det får om äldre får komma till ett tryggt och anpassat boende i tid.

Granskningen visar också på anmärkningsvärda skillnader i bedömning mellan stadsdelarna. I Spånga-Tensta beviljades 79 procent av ansökningarna om servicehus, i Hägersten-Liljeholmen bara 8 procent. Även om man tar i beaktande att vissa ansökningar om servicehus, där den sökande istället beviljats plats på vård- och omsorgsboende, räknas som avslag, så är skillnaderna mellan stadsdelarna inte acceptabla.

Det framstår som uppenbart att praxis skiljer sig åt mellan stadsdelarna, trots de nya riktlinjerna som är tänkta att förtydliga bedömningen av särskilt boende. Stadsdelar med många avslag bör agera för att säkerställa likvärdiga bedömningar i enlighet med de nya riktlinjerna, exempelvis genom att flytta delegationsrätten vid avslagsbeslut från tjänstemännen till den sociala delegationen.

Att äldre känner sig tryggare i särskilt boende, och att alla äldre idag inte har samma rätt till plats beroende på var någonstans i staden de bor, visar hur viktigt det är att säkerställa att fler äldre som vill också får flytta till ett äldreboende. Liberalerna anser att alla över 85 år som så vill ska beviljas plats på servicehus.